

עת"א 31189/03/18 - אודי יהודה מלול נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 31189-03-18 מלול(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	אודי יהודה מלול
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה שדחתה את בקשתו ליציאה לחופשה בנימוק שהוא איננו עומד בתנאי הסף.

מעיון בטענות הצדדים, כעולה מכתבי הטענות ומהדיון, אין מחלוקת לגבי העובדות המפורטות בכתב התשובה, לפיהן העותר מרצה את מאסרו הרביעי (כאשר שלושת המאסרים הקודמים רוצו בעבודות שירות) ולפיכך, ומאחר וטרם חלפו 7 שנים מאז מאסרו האחרון, הוא איננו עומד בתנאי הסף ליציאה לחופשה, שכן טרם ריצה מחצית מתקופת המאסר שנגזרה עליו.

כידוע, ריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות גם הוא נלקח בחשבון לצורך הוראות הפקודה, ראה פקנ"צ 04.40.00 "חופשות אסירים", סעיף יז'. כך פירשה גם הפסיקה את הוראות הפקודה (ראה, בין היתר, עת"א 68923-06-17 ופסקי הדין המצוטטים שם).

ב"כ העותר מבקש להתייחס אל העותר באופן חריג וזאת בשל העבירות שבגין הוא מרצה את עונש המאסר הנוכחי. בעבר ריצה עונשי מאסר בדרך של עבודות שירות בגין עבירות רכוש ועבירות סמים והמאסר הנוכחי הינו בגין עבירות תעבורה.

לא מצאתי אסמכתא או הוראה בדין המאפשרת לגורם המנהלי להפעיל שיקול דעת ולסטות מהוראת הפקודה בהתבסס על סוג העבירה שבגינה מרצה האסיר את המאסר.

עיקרון השוויון מחייב גישה שוויונית לכל האסירים ולא מצאתי כאן נתונים חריגים ומיוחדים המאפשרים החרגתו של העותר לעומת אסירים אחרים.

העתירה נדחת.

עמוד 1

ניתנה היום, כ"ה ניסן תשע"ח, 10 אפריל 2018, בהעדר
הצדדים.